İşçi Bülteni
Özel Sayısı: 257
Ocak 2008

Çiğli İşçi Bülteni

Yeni sefalet ücreti belirlendi...

Sermaye sınıfı işçi ve emekçilerle alay ediyor...

Sermayenin hesaplarını bilinçli ve örgütlü işçiler bozacak!

Düşük ücrete hayır!
İnsanca yaşamaya yetecek ücret istiyoruz!

Çiğli İşçi Platformu

2008 yılına işçiler insanca yaşamak için sendikalaşma mücadelesi vererek girdi... Devam eden direnişler şunlar:

Grev ve direnişler sürüyor!

* Diyarbakır'da TEKSİF Sendikası'nda örgütlenme mücadelesi veren Akyıl Tekstil işçileri, talepleri kabul edilmediği için tüm zorluklara rağmen halen grevdeler.

* Balıkesir'de Tek Gıda-İş Sendikası'na üye oldukları için kapı önüne konan Yörsan işçilerinin direnişi sürüyor. Direniş nedeniyle fabrikada üretim yapılamıyor.

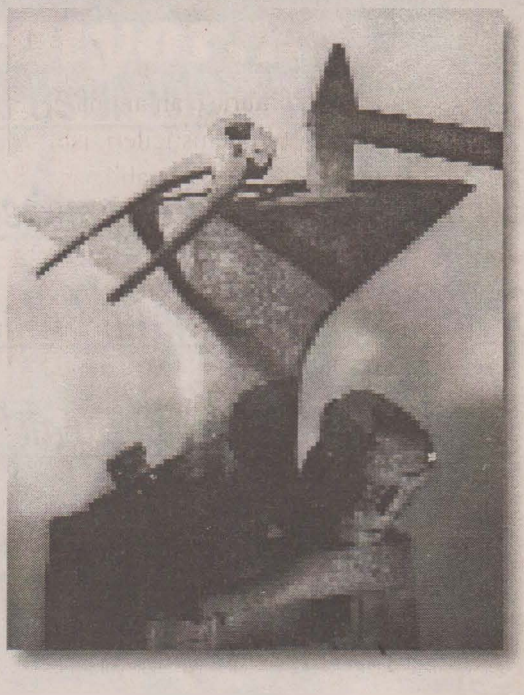
* Ege Üniversitesi Tıp Fakültesi Hastanesi'nde taşeron olarak çalışan işçilerin ücret ve vergi iadesi alacakları için başlattığı iş bırakma eylemi devam ediyor.

* Kocaeli'de Kalibre Boru'nun yan kuruluşu olan KTC'de Birleşik Metal-İş Sendikası'na üye oldukları için işten atılan işçiler mücadelelerinde kararlılar.

* PETKİM ve TEKEL işçilerinin özelleştirmeye karşı mücadelesi sürüyor.

*24 Aralık' ta Kocaeli'nin Gebze ilçesinde, ACER-ER Demir Döküm Fabrikası'nda çalışan DİSK Birleşik Metal İş'e bağlı işçiler greve çıktı.

Bülteden...

Merhaba,

Kölelik koşullarına ve hak gasplarına karşı direnişlerin yaşandığı bir yılı daha geride bıraktık. Sermaye 2008'de yarıda bıraktığı saldırılarına devam edecek. Asgari ücret saldırısıyla işe başlayan sermaye sınıfı, SSGSS yasa tasarısı, kıdem tazminatına yönelik saldırı hazırlığı, TEKEL'in özelleştirilmesi ile işçi ve emekçilere yönelik saldırılarına devam etmek niyetinde. İşçi sınıfı ise, saldırılara karşı Türk Hava Yolları ve Türk Telekom grevi, Novamed direnişi ve TEKEL işçilerinin direniş kararlılığını örnek almalı, mücadeleyi her alanda büyütmelidir.

Kuşkusuz bu saldırılar Çiğli Organize işçisini de yakından ilgilendiriyor. Bu anlamda Çiğli Organize işçisi mücadelede üzerine düşeni yapmalıdır. Tek tek fabrikalarda ve tüm Organize'de hak arama mücadelesini ve eylemli sınıf dayanışmasını yükseltmelidir.

Yeni yılın tüm işçiler için mutlu ve umutlu olmasının yolu direnmekten ve mücadele etmekten geçmektedir. Hak arama ve alma mücadelesinde tüm işçilerin yeni yılını kutluyoruz. Mücadele alanlarında buluşmak dileğiyle...

★ İŞÇİ KÜLTÜR SANAT EVİ ETKİNLİKLERİ

★BAĞLAMA
★GİTAR
★HALK OYUNLARI
★ÖSS'YE HAZIRLIK ETÜD ÇALIŞMALARI
★SİNEMA ATELYESİ
★FİLM GÖSTERİMLERİ

Not: İş hukuku ile ilgili sorunlarınızı danışabilirsiniz...

YER: İşçi Kültür Sanat Evi
ADRES: 8708 SK. NO: 2 Çelik İş Merkezi K:1 D:2 Egekent girişi / Çiğli
TEL: 329 64 36

Düşük ücrete hayır!

İnsanca yaşamaya yetecek ücret istiyoruz!

Asgari ücret adı altında milyonlarca işçi ve emekçinin azami sömürüsü anlamına gelen asgari ücret belirlendi. Sermayenin temsilcileri, işbirlikçi ve uşakları bizleri daha ucuza nasıl çalıştırabileceklerinin, nasıl daha fazla kâr edeceklerinin hesabını yapmak için biraraya geldiler. Asgari Ücret Tespit Komisyonu'nda işçiler adına satılmış sendika bürokratları konuştu. Sorunun esas muhatapları olan biz işçiler ise süreci seyirci olarak izlemeye devam ettiğimiz için, sermaye sınıfı asgari ücrette yine bildiğini okudu.

Asgari Ücret Tespit Komisyonu ilk altı ayda %4, ikinci 6 ayda %5 zam yapılmasını kararlaştırdı. Böylece brüt rakam ilk altı ayda 608 YTL, ikinci altı ayda 638YTL olacak. Asgari ücretli çalışanın eline net olarak ilk altı ayda 435 YTL, ikinci altı ayda ise 457 YTL geçecek.

Evet arkadaşlar, bize reva görülen asgari ücret 435 YTL olarak belirlendi. Sermaye iktidarı bize ölmeyi değil sürünmeyi layık gördü! Çünkü ölü işçi işlerine yaramaz. Bizlerin sürünerek de olsa var gücümüzle çalışmasını, bir avuç asalağın kârına kâr katmamız için köle gibi çalışmasını bekliyorlar. Çiğli Organize'de çoğu fabrikada asgari ücretle çalışılıyor. Geri kalanlarında ise asgari ücretin biraz üzerinde bir ücret dayatılıyor. Bu fabrikalarda da ücretlere yapılan zamlar yine asgari ücrete yapılan zam oranını aşmayacak.

Oysa bizler en ağır koşullarda çalıştırılıyoruz. Mesailerimiz ödenmiyor. Ya sigortasız çalıştırılıyoruz ya da sigortalarımız tam yatırılmıyor. Çoğumuz sabahçı kalmazsak, günde en az 16 saat çalıştırılıyoruz. Buna rağmen elimize geçen kocaman bir hiç oluyor!

Bu tablonun sorumlusu biraz da biziz. Çünkü sermaye sınıfı bizlerin örgütsüzlüğünden ve bilinçsizliğinden güç almaktadır.

Biz Çiğli İşçi Platformu olarak diyoruz ki; bu saldırılara ve sömürüye gelin hep birlikte hayır diyelim! Emeğimizin, alınterimizin daha fazla çalınmasına sessiz kalmayalım! Yaşamı üreten bizler ortak çıkarlarımız için bir araya gelelim. Sorunlarımız ortak, çözüm yollarımız ise birdir. Bir araya gelelim, işyerlerimizde taban örgütlülükleri yaratalım! İşyeri komiteleri kuralım, sendikalarda örgütlenelim!

Bu amaçla Çiğli İşçi Platformu olarak yaptığımız çalışmalara bütün işçi arkadaşları katılmaya davet ediyoruz. Çünkü biz işçiler örgütlüysek herşeyiz, örgütsüzsek hiçbir şey!

"Çiğli'de ücretsiz, nitelikli kreş açılsın!"

Emekçi kadınlar!

Yaşamın her alanında biz varız! Yaşamı üretenlerin yarısı biz kadınlarız! Ama ne varki, bu sistemde çifte baskıya, sömürüye, şiddete ve eşitsizliğe maruz kalıyoruz. Evde, işte harcadığımız emeğin karşılığını alamıyoruz. Bizler, tüm yaşadıklarımız sorunlara karşı bir adım öne çıkmak ve mücadele etmek için **İşçi Kültür Sanat Evi Kadın Komisyonu'nda** biraraya geldik. Amacımız eşitlik ve özgürlük mücadelesindeki yerimizi almaktır.

Biz emekçi kadınların yaşadığı en önemli sorunlardan birisi de fabrikalarda kreş ve emzirme odalarının olmamasıdır. Çoğumuz işyerinde kreş olmadığı için çocuk bakımı sorunuyla karşı karşıya kalıyoruz. Bu nedenle pek çoğumuz işsiz kalıyoruz. İş yasasında patronlara bu konuda çeşitli yükümlülükler getirilmiş olmasına rağmen, patronlar herşeyi kâr-zarar hesabına göre düşündükleri için bu hakkımızı tanımıyor. **"Hak verilmez alınır"** diyerek en doğal hakkımız olan kreş talebi ile çalışmalarımıza başladık. **"Çiğli Organize'de ücretsiz nitelikli kreş açılsın!"** talebiyle başlattığımız kampanyamıza tüm işçi ve emekçilerin desteğini bekliyoruz.

İşçi Kültür Sanat Evi Kadın Komisyonu

İş yasasına göre; işverenin oda ve yurt açma yükümlülüğü:

* Yaşına ve medeni durumuna bakılmaksızın 100 ile 150 arası kadın işçi çalıştırılan işyerlerinde bir yaşından küçük çocukların bakılması, bırakılması ve emziren işçilerin çocuklarını emzirmeleri için işveren tarafından çalışma yerinden ayrı ve işyerine en çok iki yüz elli metre uzaklıkta bir emzirme odası kurulması zorunludur.
* Yaşına ve medeni durumuna bakılmaksızın 150' den çok kadın işçi çalıştırılan işyerlerinde 0-6 yaşındaki çocukların bakılması, bırakılması ve emziren işçilerin çocuklarını emzirmeleri için işveren tarafından çalışma yerinden ayrı ve işyerine yakın bir yurt ve anaokulu kurulması zorunludur.
* Yurdun uzaklığı iki yüz elli metreden uzakta ise işveren ücretsiz taşıt sağlamak zorundadır.
* Oda ve yurt açma yükümlülüğünde işverenin belediye ve mücavir alan sınırları içinde bulunan tüm işyerlerindeki kadın işçilerin sayısı dikkate alınır.
* İşveren işyerinde yurt açmak yerine başka işverenlerle ortak bir yurt açabilir veya bir yurtla da anlaşabilir.
* Oda ve yurtlardan, kadın işçilerin çocukları ile erkek işçilerin annesi ölmüş veya velayeti babaya verilmiş olan çocukları faydalanır.
* Yurtlarda 0-2, 3-4, 5-6 yaşındaki çocuklar birbirinden ayrı tutulmalıdır.
* Oda ve yurtlarda yüksek öğrenim görmüş bir yönetici, öğretmenlik formasyonuna sahip öğretmenler, sağlık personeli, her on çocuk için bir kadın çocuk bakıcısı bulunmalıdır.
* Çocuklar gün aşırı bir hekim tarafından sağlık kontrolünden geçirilmelidir.
* Çocuklara düzenli olarak koruyucu serumlar ve aşılar yapılmalıdır.
* Çocukların beslenmesi hekim kontrolünde olmalı, her çocuğa iki yüz ellişer gram süt veya yoğurt verilmelidir.
* Oda ve yurtların bina, kuruluş, döşeme, araç, gereç, taşıt, beslenme gibi giderlerinin tamamı işveren tarafından karşılanacaktır.

Herkese sağlık, güvenli gelecek için birleşik mücadeleye!

2008 yılında işçi sınıfını birçok sorun bekliyor. 435 YTL olan asgari ücretle nasıl yaşarsanız yaşayın diyen sermaye devleti, elimizde var olan hakları da almak için yeni yasalar çıkartmaya hazırlanıyor. Bunlardan en önemlilerinden biri de SSGGS yasa tasarısıdır. Geçen sene içerisinde meclis gündemine gelerek kabul edilen, ardından Anayasa Mahkemesi tarafından çeşitli maddeleri iptal edilen Sosyal Sigortalar ve Genel Sağlık Sigortası Kanunu (SSGSS), 2007 yılının Temmuz ayına, ardından da 1 Ocak 2008 tarihine ertelenmişti.

Tasarı yasalaştığı koşullarda sağlık ve sosyal güvenlik haklarımızda bir dizi kayıp oluşacak. Örneğin;

* Kadınlar için 58, erkekler için 60 olan emeklilik yaşı hem kadınlar, hem de erkekler için 65'e çıkarılacak.

* Emekliliğe hak kazanabilmek için yakın zamanda 5.000'den 7.000 güne çıkarılan prim ödeme zorunluluğu 9.000 gün prime çıkacak.

* Emekli maaşları % 23 ila % 33 arasında düşürülecek.

* Aylık geliri 139,6 YTL'den fazla olan bütün vatandaşlar her ay 73 ila 475 YTL Genel Sağlık Sigortası primi ödemek zorunda kalacak.

* Sadece ayakta tedavi olununca değil; hastalık, kaza, ameliyat gibi nedenlerle hastaneye yatmak gerekince de "katılım payı" adı altında sağlık kurumlarına emekçilerin cebinden para ödenecek.

* "Katılım payı" gerektiğinde beş katına kadar arttırılacak.

* Bütün sağlık hizmetleri paralı olacak.

* Sağlık hizmeti alabilmek için bu ülkenin vatandaşı olmak, üstelik vergi ödemek, dahası Genel Sağlık Sigortası primi yatırmak, hatta bir de "katılım payı" ödemek yetmeyecek. Şimdi bir de "ilâve ücret" adı altında para ödemek gerekecek.

* Bütün dünyada anne sütünün önemi yeniden anlaşılır ve emzirme teşvik edilirken Türkiye'de "sigortalının çocuğuna bir ay anne sütü yeter" mantığı geçerli olacak. Daha önce doğum yapan sigortalılara altı ay süreyle verilmesi öngörülen emzirme yardımı bir aya düşürülecek.

* Hastalanan sigortalılara verilen iş göremezlik ödeneği % 16 azalacak.

* Emekli Bağ-Kur'lularının maaşından 10 yıl süreyle % 10 oranında Genel Sağlık Sigortası primi kesilecek.

* Primini ödeyemeyen vatandaşlar sağlık hizmeti alamayacak, hastane kapılarından geri dönecek.

* Primini ödeyemeyen çiftçilerin pamuğuna, buğdayına, üzümüne, tütününe el konulacak.

İşçi ve emekçiler bugüne kadar haklarını mücadelelerle kazandılar. Mücadelenin gücüyle elde edilen kazanılmış haklarımızı da ancak mücadele ile koruyabiliriz. Sermaye iktidarı tarafından pervasızca gaspedilmek istenen haklarımızı korumak ve geliştirmek için tüm işçi ve emekçiler olarak ortak mücadele vermeliyiz.

Bilinçlerimiz mi yanlış algılıyor gerçekleri?

Şiddetin kaynağı kapitalizmdir!

Sömürünün, yağmanın, yozlaşmanın, birbirimize ve emeğimize yabancılaştırılmanın had safhalara ulaştığı bir dönemden geçiyoruz. Yaşadığımız şiddet de aynı oranda yaşamımızın her alanında kendisini göstermektedir. Tabii burada özellikle kadına yöneltilmiş şiddetten bahsediyorum.

Konuyu açıklıkla anlayabilmek için öncelikle şiddet kavramının doğru olarak anlaşılması ve anlatılabilmesi gerekir. Şiddet; *"fiziksel, cinsel, psikolojik herhangi bir zarar ve üzüntü verme, kadını aşağılamaya yönelik kullanılan her türlü davranış ve sözel kelime, sözlü ve fiziki taciz, baskı, tehdit, tecavüz, özgürlüğün engellenmesi ve kadının çalışmasını engelleme, kadının hareketlerine her ne sebeple olursa olsun sınır koyma, aile yönetiminde kadına söz hakkı tanımama"* vb. olarak tanımlanabilir.

Fakat günümüzde şiddet tek başına fiziki şiddete ve töre cinayetlerine indirgenmeye çalışılmaktadır. Tabii bunda düzen medyasının rolü oldukça büyüktür. Medyada kadına yönelik programlarda, dizi filmlerde şiddet sadece erkeğin karısını dövmesi ve töre cinayetleri şeklinde işlenmektedir. Özellikle şiddet sadece Kürt kadınlarına yöneltiliyormuş gibi gösteriliyor. Bu programlarda eğer kadın eşinden dayak yemiyorsa evliliğinde hiçbir sorun yok demektir. Hatta erkek eşini çalıştırmıyorsa, evine bakıyorsa kadının şikayet etmeye hakkı yoktur. Bu yüzden sorun çıkarsa kadın suçlu bulunur. "Kır dizini evde otur" denilir. Ve maalesef bu tür düşünceler kadınlar arasında da oldukça yaygındır.

Oysa kadınlar bir çok yönden şiddete uğramaktadır ve bunlar örtbas edilmeye çalışılmaktadır. Satılmış boyalı medya dün Telekom grevini karalamaya çalıştığı gibi bugün de çeşitli araçlarıyla toplumda kafa karışıklığı yaratarak kadının tek işinin ev işi yapmak, yemek pişirmek, çocuğa bakmak olduğu fikrini benimsetmeye çalışmaktadır. Böylece onu yaşamın asıl dinamiklerinden üretimden, ekonomik ve sosyal yaşamdan uzak tutarak, pasif, kendisine güvensiz, ikinci sınıf insan olarak görmesini sağlamaktadır.

Bununla ilgili bir gözlemimi sizlerle paylaşmak istiyorum. 25 Kasım'ı önceleyen günlerde "25 Kasım Kadına Yönelik Şiddete Karşı Uluslararası Mücadele Günü"yle ilgili İzmir'de değişik bölgelerde 25 Kasım'ın

tarihçesini anlatan bir bildiri dağıtıyorduk. Özellikle kadınlar bildiri kendilerini ilgilendirmelerine rağmen uzak duruyor, ilgisiz davranıyorlardı. Çoğu kadın bildiriyi almadı, kimisi "ben dayak yemiyorum şiddet görmüyorum" dedi. Kimisi söylediklerimizi duymadı bile. Boş ifadelerle birbirine bakıp geçen insan kalabalığından başka bir şey değillerdi o an. Kendime şu soruyu sordum; "Bu kadar mı meraksız olunur? 25 Kasım'ın tarihçesini, bu günün önemini hiç mi merak etmez insan?"

Bu ne kadar bilinçsiz olduğumuzu gösteriyor. Bizi doğrudan ilgilendiren bir konu hakkında dağıtılan bir bildiriyi merak edip de okumuyoruz bile. Daha kötüsü şiddetin sadece "fiziki" boyutunun kabul görmesi. Bu tür yanılgılar ya da dar anlamalar toplumda "beterin beteri vardır" düşüncesini yaygınlaştırmakta ve şükretme zihniyetini geliştirmektedir. Böylece kadın kendine güvensizleşecek, kendine olan inancını kaybedecek, değiştirip dönüştürme fikrini yitirecek, mücadele fikrine uzak kalacaktır.

Evet, düzenin kadına biçtiği rol budur. Kadının özgürleşmesi, çalışması, üretime katılması, yaşamın her alanında söz sahibi olması, kendini her bakımdan ifade edebilme gücüne kavuşması, düzenin ona yönelttiği çifte sömürüye ve baskıya karşı hakları için mücadele etmesi istenmemektedir.

Bugün kadınlar fabrikalarda ağır koşullarda çalışıp erkeklerden daha düşük ücret almaktadırlar. Uzun

çalışma saatlerinden sonra ev işi, yemek, çocuk bakımı derken yaşadığının bile farkına varamamaktadır. Ne evde, ne de işyerinde yaptığı işe saygı duyulmamaktadır. Evde, sokakta cinsel içerikli sözel taciz yetmiyormuş gibi bir de iş yerinde bu tarz şiddete maruz kalmaktadır. Eşinden dayak yiyen kadınları devlet sözde korumak için kadın sığınma evlerine yöneltiyor fakat aynı devletin yasaları tecavüze uğrayan kadını düşük bel pantolon giydiği ve yahut "kışkırtıcı davranışları" vb. nedenlerle suçlu bulabilmektedir. Kimsesiz çocuklara sözüm ona ıslah evleri açıyor ancak çocukların buralarda gördüğü işkenceler yürekleri dağlar niteliktedir. Aynı devlet cezaevlerinde, gözaltılarda devrimci tutuklulara işkence uygulamaktadır. Elbette bunlar saymakla bitmeyecektir. Ama bunlar bizden saklanıyor. Asıl şiddetin sömürü sistemi tarafından üretildiği saklanmaktadır. Bu yüzden sahte gündemlerle, dar kalıplarla insanların kafaları meşgul edilmektedir.

Tüm bunlar bize şiddetin kaynağının kapitalist sistem olduğunu göstermektedir. Kadın-erkek hepimize düşen, tüm bu sorunların çözümü için el ele örgütlü bir şekilde bu düzene karşı mücadele etmektir.

İşçi Kültür Sanat Evi Kadın Komisyonu'ndan bir emekçi

Tekel işçisi onuruna ve geleceğine sahip çıkıyor...

Tekel işçisinin özelleştirme karşıtı mücadelesi büyüyerek devam ediyor. Ballıca Tekel Fabrikası'ndaki işçiler, özelleştirmecilere karşı fabrikalarında gece-gündüz nöbet tuttular. Samsun'da, Tokat'ta ve İstanbul'da fabrikaları gezmek için gelen özelleştirmecilere göz açtırmadılar. İşçiler "Ekmeğimizi kurtarana kadar burayı boşaltmayacağız" dediler.

Geçtiğimiz haftalarda Tekel Fabrikası'nı satın almak isteyen yerli ve yabancı şirket sahipleri sabah erken saatlerde Samsun Ballıca Sigara Fabrikası'na geldiler. Ancak şirket yetkililerini diğer Tekel fabrikalarında olduğu gibi işçiler karşıladı. Ballıca Tekel işçileri yetkililerin içeri girmesini engellemek için ana kapı önünde oluşturdukları barikatı ateşe verdiler. Şirket yetkilileri çevik kuvvet ekiplerinin panzerlerle ateşi söndürmesinin ardından içeri girebildiler. Özelleştirmeciler 4.5 saat inceleme yaptılar. İşçilerin tepkisi şirket görevlilerinin dışarı çıkışında da devam etti. İşçiler kendilerini Nizamiye kapısına siper ettiler. Çevik kuvvet ekipleri ise işçileri iterek yol kenarına çıkarmaya çalıştı. Bu esnada polis ile işçiler arasında itiş kakış yaşandı. İşçiler fabrika incelemesinden çıkan şirket yetkililerinin bulunduğu polis otobüslerini yumurta yağmuruna tuttular. Ardından işçilerin tepkisi polislere yöneldi. Çevik kuvvet ekiplerini yuhalayan işçiler, polis otobüslerinin de önüne kestiler. İşçilerin polisle tartışması bir süre daha devam etti.

Tokat Tekel'de de özelleştirmeci yabancı firma yetkililerinin fabrikayı ziyaret edeceğini öğrenen işçiler, fabrikanın önünde toplandılar. Fabrika içine giren araçları

kontrol ederek firma yetkililerinin içeri girmesini engellemeye çalıştılar. İşçilerin tepkisi üzerine özelleştirmeciler, Tekel'in müdürleri tarafından polis nezaretinde lojmanların bulunduğu kapıdan içeri alındılar. Bunun üzerine işçiler ana girişten fabrikaya girmeye çalıştılar. Polis içeri girmek isteyen işçilere biber gazı ve copla saldırdı.

Saldırının ardından işçiler Tokat-Amasya anayolunu trafiğe kapattılar. Yolun kapatılmasının ardından takviye olarak fabrika önüne gelen özel harekat timleri ve çevik kuvvet polisleri işçilere saldırdı.

Kartal Cevizli'deki Tekel Sigara Fabrikası'nın bulunduğu yerleşkeye gece geç saatlerde gelen yaklaşık 20 işçi fabrikaya girerek kapıları kilitledi. Yerleşkenin kapı ve pencerelerine, Tekel sigara fabrikalarının özelleştirilmesi kararının geri alınması taleplerini içeren pankart ve afişler asan işçiler sabah saatlerinde kendi istekleriyle eylemlerini sona erdirdi. Fabrikadan çıkan işçiler daha sonra eyleme destek veren kurumlarla birlikte fabrika binası önünde protesto eylemi yaptı.

Sermaye devleti SSGSS saldırısı ile sağlık ve emeklilik hakkımızı gaspediyor...

Herkese sağlık ve güvenceli bir gelecek için mücadeleyi yükseltelim!

İşçi Bülteni Özel Sayı 257 * Fiyatı: 25 YKr * Ocak 2008 * Sahibi ve S. Yazı İşleri Md.: Gülcan CEYRAN EKİNCİ*
EKSEN Basım Yayın Ltd. Şti. * Mollaşeref Mah. Millet Cad. 50/10 Fatih/İstanbul * Tel/Fax: 0 (212) 621 74 52 * Baskı: Özdemir Mat / İST